

Aan het College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Vlaardingen,
t.a.v. mevr. mr. B.C. Tuitert,
Postbus 1002
3130 EB VLAARDINGEN

Vlaardingen, 23 april 2025

Kenmerk: 2025/23-04/DBR

Betreft:

Advies ontwerp Verordening Jeugdhulp Vlaardingen 2025

Geacht College,

Bijgevoegd treft u aan het advies van de Adviesraad Sociaal Domein Vlaardingen over de ontwerp Verordening Jeugdhulp Vlaardingen 2025.

Inleiding

De adviesraad heeft goede nota genomen van de voorgelegde ontwerp Verordening. De nieuwe Verordening laat zien dat er met goede intenties is gewerkt. Alles is juridisch keurig geregeld en er staan veel formele afspraken in. De adviesraad beveelt echter aan de Verordening op enkele cruciale punten nog eens tegen het licht te houden: de praktische toepasbaarheid, de monitoring van afspraken en de daadwerkelijke aansluiting bij de leefwereld van gezinnen en professionals.

Onderstaand volgt allereerst een overzicht van onze bevindingen in het algemeen, gevolgd door opmerkingen per artikel.

Algemene bevindingen

1. Veel regels, maar lastig uitvoerbaar

De Verordening staat vol met voorwaarden, definities en regels. Dat lijkt grondig, maar in de praktijk raken professionals het overzicht kwijt. Door de vele regels/artikelen/afspraken is het moeilijk om maatwerk te leveren, terwijl juist maatwerk nodig is om goede hulp te bieden.

Er is weinig ruimte voor gezond verstand en professionele afwegingen. Het gevaar bestaat dat het systeem belangrijker wordt dan de hulp aan het kind en het gezin.

2. Afspraken, maar wie controleert?

Op veel plekken staat dat het college afspraken maakt met bijvoorbeeld jeugdbescherming, scholen of zorgverzekeraars. Maar nergens staat hoe wordt gecontroleerd of deze afspraken worden nagekomen. Ook is het onduidelijk wie verantwoordelijk is voor die controle, hoe afspraken worden vastgelegd en wat er gebeurt als ze niet worden nageleefd. Zo kun je moeilijk sturen op kwaliteit.

3. Te veel beleidstaal, te weinig praktijk

De Verordening gebruikt vooral beleids- en juridische taal. Maar er is geen duidelijke vertaling naar de werkvloer. Er staat bijvoorbeeld niet:

- Hoe een medewerker van het wijkteam deze regels moet toepassen;
- Wat ouders precies mogen verwachten;
- Wat de rol van het onderwijs is in de hulpverlening.
- Hoe werk je met elkaar samen?

Ook missen praktische hulpmiddelen, zoals een visuele samenvatting of een kort overzicht op één A4. Zulke middelen maken het voor iedereen duidelijk wat de regels/artikelen betekenen in de praktijk.

4. Samenwerking blijft vaag

De Verordening zegt dat de gemeente moet samenwerken met onder andere scholen en huisartsen. Maar er staat niet hoe dat precies moet.

Zonder afspraken over wie wat doet, hoe er overlegd wordt en wie waarvoor verantwoordelijk is, blijft de samenwerking vrijblijvend. Het gevaar is dat samenwerking afhangt van toevallige contacten, in plaats van dat het goed geregeld is. Terwijl samenwerken juist zo van belang is

5. Onduidelijk of het beleid goed werkt

Er staat in de Verordening dat het beleid elk jaar wordt geëvalueerd. Maar het is onduidelijk hoe dat gebeurt, wie erbij betrokken is en wat er met de resultaten wordt gedaan. Ouders, jongeren en hulpverleners worden niet genoemd in dat proces. Juist hun ervaringen zijn heel belangrijk om te weten of het beleid werkt en wat beter kan.

Opmerkingen per artikel in de Verordening

In zijn algemeenheid wordt er gesproken over het college. Wie of wat wordt hiermee bedoeld? Dit is erg onduidelijk. Is dit de gemeente, de wijkteams? Dit zou bij de begripsbepaling opgenomen mogen worden.

Artikel 3:

- Onderwijs mist, terwijl hier ook zorg wordt geboden, als in logopedie, fysio, signaleringsfunctie etc.

Artikel 4:

- Worden de criteria voor leerlingenvervoer ook ergens genoteerd, hier loopt het nu vaak op spaak.

Artikel 5:

- Het zou handig zijn om expliciet te vermelden dat Hoofdstuk 10 verwijst naar de relevante verordening of het beleidskader, zodat alles duidelijker is voor iedereen.

- Mevis geeft aan dat de huisarts niet meer direct kan gaan verwijzen in de toekomst, omdat er dan geen casusregisseur is en dit is niet helpend in het proces.
- Punt 4, wordt de cliënt wel op weg geholpen naar de algemene voorziening?

Artikel 6:

- Het zou nuttig zijn om een termijn voor de start van hulp na verwijzing op te nemen, zodat wachttijden verkort worden en jeugdigen sneller zorg krijgen.
- Het is belangrijk om ouders en jeugdigen goed te informeren wanneer een zorgaanbieder geen contract heeft, zodat duidelijk is dat de zorg niet vergoed wordt.
- Het zou fijn zijn als de PGB-voorwaarden gemakkelijk toegankelijk zijn via de website of een folder.
- Schriftelijke informatie over wanneer geen aanvraag nodig is voor een algemene voorziening kan verwarring voorkomen.
- Het toevoegen van een verwachte termijn voor het eerste contact in de ontvangstbevestiging zou de verwachtingen verduidelijken. Het is handig wanneer er ook duidelijkheid is dat er na de intake ook nog een wachttijd kan zijn, voor het krijgen van een casusregisseur en dat er bij onder-aanbieders van Mevis ook wachtlijsten zijn.
- Het is belangrijk om duidelijk te maken wie bevoegd is om in spoedeisende gevallen direct te handelen. Hier wordt ook verwezen naar artikel 2.6..... waar staat dit artikel?

Artikel 7 t/m 9:

- Het onderzoek naar de zorgbehoefte moet samen met het gezin worden uitgevoerd, tenzij spoed vereist.
- Zorgbehoeften moeten zo vroeg mogelijk geïdentificeerd worden om vertraging te voorkomen.
- Het is belangrijk om de vereisten voor SKJ-registratie duidelijk uit te leggen.
- Het proces wanneer een jeugdige of ouder niet akkoord gaat met het plan moet duidelijk zijn.
- Familiegroepsplan, zou beter systeemplan genoemd kunnen worden. Dit omdat dit meer omvattend is. Soms spelen buiten het gezin ook andere mensen een rol in het plan, denk hierbij aan het sociale netwerk als dit er is.
- Artikel 10; jeugdmedewerker is gekoppeld aan het wijkteam, ter verduidelijking. Deze kan ook werken vanuit de school, waarbij die persoon dan jeugdprofessional op school genoemd wordt.
- 10.5 wat gebeurt er als cliënten niet akkoord zijn? Wordt er dan een nieuw plan geschreven of wordt het plan met kanttekeningen vanuit cliënt doorgezet. Wanneer er een nieuwe plan geschreven wordt, hoeveel tijd gaat daar overheen. Hoeveel tijd hebben ouders om te reageren?

Artikel 11:

- Het zou goed zijn om duidelijker te omschrijven wat onder "gebruikelijke hulp van ouders" wordt verstaan.

Artikel 12:

- Het zou nuttig zijn om duidelijk te maken dat dyslexiezorg alleen verstrekt wordt als het onderwijs zijn zorgplicht heeft nageleefd.
- De poortwachter is onderdeel van het samenwerkingsverband "Onderwijs dat past".
- 12.4 Leeftijd kan beter veranderd worden in wanneer een jeugdige meer dan 1,5 jaar leesonderwijs heeft gevolgd en ondanks de interventies van de school, de jeugdige drie keer op rij bij de 10% zwakst scorende leerlingen in Nederland heeft gescoord op de niet-methode gebonden toetsen.

Artikel 13:

- Een standaardformat voor PGB-beschikkingen, afgestemd op het ondersteuningsplan, zou meer uniformiteit en overzichtelijkheid brengen.
- Wordt de zorg tussentijds geëvalueerd bij PGB-beschikking? Dit omdat er veel geld omgaat in de jeugdzorg en het belangrijk is of de beschikking bijdraagt aan het werken naar de gestelde doelen.

Hoofdstuk 14:

- Het zou helpen om dit hoofdstuk beknopter te maken, bijvoorbeeld met een beslisboom of visueel overzicht.
- Verwijs naar landelijke richtlijnen voor gebruikelijke zorg om de beoordeling van boven gebruikelijke zorg te verduidelijken.
- De tekst roept vragen op, dit komt later wel terug, hier zou naar verwezen kunnen worden. Bijv. naar artikel 17.

Artikel 15:

- Het zou goed zijn om te vermelden dat het PGB alleen verstrekt wordt als het natura-aanbod niet geschikt is.
- Zorg ervoor dat de PGB-zorg voldoet aan erkende kwaliteitsstandaarden.
- Het zou nuttig zijn om duidelijk te maken wie verantwoordelijk is voor de evaluatie van het PGB.

Artikel 16:

- De kwaliteitscriteria voor PGB-aanbieders zouden duidelijker omschreven kunnen worden.
- Vermeld duidelijk wanneer de Verklaring Omtrent Gedrag voor het sociaal netwerk kan worden omzeild.
- 1b, als een ouder vanwege cognitieve problemen niet in staat is, om het PGB te beheren, is er dan iemand anders die hierin kan ondersteunen? Verwijs naar artikel 17 en wat als de ouders niet in staat zijn. Wie mag dit budget buiten het gezin ook beheren?
- 3. Waar moet een jeugdhulpaanbieder wel aan voldoen? Of mag dit ook een persoon zijn die het gezin bijvoorbeeld ondersteunt, maar hier niet voor opgeleid is? Of verwijs naar artikel 18/19

Artikel 17-20:

- Gedetailleerde kostenverantwoording bij PGB-gebruik zou voor meer transparantie zorgen.
- Het toevoegen van een bepaling over terugbetaling bij misbruik van het PGB zou misbruik helpen voorkomen.
- 20. Binnen hoeveel tijd moet de aanbieder het vervoer geregeld hebben (vijf werkdagen?). De aanvraag gaat via het wijkteam. Voor de verlenging zijn ouders zelf verantwoordelijk, zij worden via een brief geïnformeerd. (dit is wat er nu in de praktijk gebeurt).
- 23. Is dit de casusregisseur of een medewerker van Mevis?

Artikel 24:

- Voeg een bijlage toe met uitleg over "vergelijkbare kwaliteitseisen" voor zorgaanbieders.
- Jaarlijkse audits kunnen helpen om de naleving van kwaliteitsnormen te waarborgen. Wat is de rol van de gemeente hierin? Wat zijn de bedragen die de onder-aanbieders mogen vragen? Hoe wordt gewaarborgd, dat dit niet wordt uitgebuit, door cliënten lang te laten deelnemen aan de zorg van de zorgaanbieder i.p.v. terugwerken naar een onderwijssetting?

Artikel 25-35:

- Stel richtlijnen op voor de overgang naar andere zorgvormen zoals Wmo, om een naadloze overgang van zorg te verzekeren.
- Zorg voor duidelijke afspraken tussen jeugdhulpaanbieders en andere zorginstellingen, zoals huisartsen en onderwijs.
- Hoe kan voorschoolse/school onderdeel worden van de zorg, waardoor er samen gewerkt kan worden aan normalisering en een terugkeer naar een onderwijssetting. Is er een mogelijkheid tot het opzetten van onderwijszorgklassen binnen de gemeente, waardoor kinderen thuis nabij hulp kunnen krijgen. Denk hierbij aan een samenwerking onderwijs en Enver. Kinderen kunnen hierbij vaardigheden aangeleerd krijgen en bijvoorbeeld in de middag onderdeel zijn van de eigen stamgroep. (voorbeeld op de Poldervaart in Schiedam).

Artikel 35:

- Het zou goed zijn om de rol en toegankelijkheid van de vertrouwenspersoon duidelijker te omschrijven. Hoe kunnen de burgers deze functionarissen benaderen? Misschien ook verwijzen naar Jeugdstem.

Artikel 36-40:

- De klachtenregeling moet de rechten van het kind respecteren en goed toegankelijk zijn voor zowel jeugdigen als ouders.
- Het zou nuttig zijn om meetbare indicatoren toe te voegen aan de evaluatie van de verordening, zoals wachttijden en klanttevredenheid.

Artikel 41-42:

- Stel duidelijke richtlijnen op voor de voortzetting van zorg voor bestaande cliënten bij de overgang naar de nieuwe verordening.

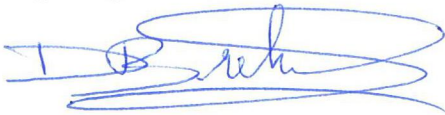
Tot slot

De Verordening ziet er op papier goed uit, maar in de praktijk biedt de Verordening wellicht weinig houvast. Wij adviseren daarom:

- Zorg voor regels die ook uitvoerbaar zijn in de praktijk.
- Maak afspraken over wie waarop toeziet en hoe dat gebeurt.
- Vertaal het beleid naar duidelijke informatie voor ouders, jongeren en professionals.
- Zorg ervoor dat alle afspraken, regels en artikelen binnen het college bekend zijn.
- Betrek gezinnen en hulpverleners bij het controleren en verbeteren van het beleid.

Wij hopen dat ons advies bijdraagt aan de totstandkoming van de definitieve versie van de Verordening Jeugdhulp Vlaardingen 2025 en wachten met belangstelling uw reactie met een nota van zienswijze af.

Met vriendelijke groet,
namens de voorzitters van de
Adviesraad Sociaal Domein Vlaardingen,
Ronald Hoozemans
Ingeborg van Ham

Donna M.C. Brekelmans
(secretaris Adviesraad)